

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18Er/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715203422
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715203422.2

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v exekučnej veci oprávneného Rapid life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31 690 904, so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, proti povinnej V. K., N.. XX.XX.XXXX, A. M..W.. C. XX, XXX XX D., štátny občan SR, vedenej pod sp. zn.: EX 617/15 súdnym exekútorom JUDr. Jozef Ďurica, Exekútorský úrad so sídlom Borovianska č. 17, 960 01 Zvolen, na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 6,21 Eur, takto

rozhodol:

Súd exekúciu **zastavuje**.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 13.03.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.03.2015 spolu so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 6,21 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn.: 3C/1440/2012 zo dňa 19.01.2012. Súd po preskúmaní uvedených dokladov vydal dňa 20.10.2015 poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci.

Dňa 12.11.2015 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie povinnej zo dňa 11.11.2015 označené ako „Návrh povinnej na zastavenie exekučného konania EX 617/2015“. V uvedenom podaní povinná uviedla, že navrhuje, aby sa exekučné konanie zastavilo z nasledovného dôvodu: Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný Arbitrážnym súdom Košice, proti ktorému povinná podala žalobu na jeho zrušenie.

Okresný súd Zvolen z pripojeného spisu sp. zn.: 6C/400/2015 zistil, že povinná - Marta Kocková podala dňa 12.11.2015 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku č.k. 3C/1440/2012. Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 6C/400/2015-48 zo dňa 14.03.2016 konanie zastavil z dôvodu, že splnomocnený zástupca žalobkyne vzal žalobný návrh späť a žiadal konanie zastaviť.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným.

Vychádzajúc z dikcie citovaných zákonných ustanovení a to tak Exekučného poriadku, ako aj zákona o rozhodcovskom konaní je zrejmé, že exekučný súd skúma exekučný titul nielen pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale súd môže zároveň skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (t.j. v každom štádiu konania na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu). Súd je povinný dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady prevedenie exekúcie. Rozsah prieskumnej činnosti súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný vecne legitimovaný.

Súd preskúmal celý spisový materiál Okresného súdu Zvolen č.k. 18Er/107/2015, pričom zistil nasledovný stav: z rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom v tomto konaní vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe poisťovnej zmluvy č. 4459700004, ktorej súčasťou boli tzv. „Všeobecné poisťovné podmienky pre životné poistenie Prvej česko-Slovenskej poisťovne, a.s.“ (súčasný názov spoločnosti RAPID life životná poisťovňa, a.s.) zakotvujúce aj rozhodcovskú doložku upravujúcu podmienky a predpoklady riešenia prípadných sporov medzi účastníkmi v rozhodcovskom konaní podľa zákona č. 244/2002 Z.z. (časť. XV. - rozhodcovské konanie).Vzhľadom na povahu účastníkov (oprávneného ako právnickej osoby a povinného ako fyzickej osoby) možno bezpochyby konštatovať, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú.

Pokiaľ oprávnený ako právnická osoba uzavrel v rámci svojej podnikateľskej činnosti poisťovnú zmluvu s povinným ako fyzickou osobu (bez obchodného mena či identifikačného čísla), teda údajmi identifikujúcimi fyzickú osobu - nepodnikateľa, bezpochyby sa jedná o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. Apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 2 písm. a) smernice, na účely tejto smernice „ nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje exemplifikatívny, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný. Týmto spôsobom zákonodarca reaguje na nesprávnu aplikačnú prax. V tomto výpočte je s účinnosťou od 01.03.2010 výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Len zo samej skutočnosti, že sa uvedená podmienka v tomto príkladnom výpočte v čase uzatvorenia zmluvy nenachádzala nemožno vyvodit', že vyžadovanie od spotrebiteľa

v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní nie je neprijateľnou podmienkou obsiahnutou v spotrebiteľskej zmluve.

V posudzovanej veci bol exekučný titul vydaný Arbitrážnym súdom Košice. Rozhodcovská doložka je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (platného v čase uzatvorenia zmluvy) neplatná. Svoj názor opiera o tom, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Povaha zmluvy je teda adhézna, teda spotrebiteľ ju mohol prijať buď ako celok resp. odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Oprávnenie posudzovať súladnosť plnenia priznaného rozhodcovským rozsudkom s dobrými mravmi, resp. či plnenie nie je nedovolené, exekučnému súdu vyplýva z ustanovenia § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd je navyše povinný v každom štádiu konania skúmať, či nie sú dané dôvody zakladajúce neprípustnosť exekúcie. Vráťane skúmania, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Keďže hmotnoprávny vzťah účastníkov konania vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné na tento vzťah aplikovať aj právne predpisy zabezpečujúce ochranu spotrebiteľa. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.12.2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). V čase uzavretia zmluvy sa výnimka zo súdnej kontroly nekalých podmienok týkala výlučne predmetu plnenia a ceny plnenia, nie individuálne vyjednaných podmienok. V tomto smere ide o právnu úpravu, ktorá rozširuje ochranu spotrebiteľa oproti štandardom zakotveným v smernici č. 93/13/EHS a je legitímna s poukazom na čl. 8 smernice. Konštatovanie, že sa účastníci písomne, zrozumiteľne a jasne dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní je teda právne bezvýznamné. Oprávnený žiadnym spôsobom nepreukázal osobitné vyjednanie, resp. skutočnosť, že by si povinný vymieňoval rozhodcovské konanie. Na individuálne dojednanie je potrebné náležite rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Naproti tomu nevhodné predkladanie podmienok predstavuje jednu z nekalých obchodných praktík. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú náležitú pozornosť tejto časti formuláru, nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov. Na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok resp. vyhotovenia štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera. Individuálne vyjednanie treba vykladať z pohľadu spotrebiteľa, čo znamená, že nespočíva iba v púhej možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, ale predovšetkým je o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži.

Nemožno prijať jednoznačný záver, že rozhodcovská doložka bola účastníkmi uzavretá v striktné (kogentne) predpísanej forme, ako vyžaduje ust. § 4 ods. 2 prvá veta zákona o rozhodcovskom konaní (písomne pod sankciou neplatnosti). Všeobecné podmienky zo dňa 30.11.2007 sú len nepodpísaný dokument. Tiež je vylúčené akceptovať rozhodcovskú doložku, ktorá mala vzniknúť za takých okolností, že až ďalší úkon poistníka (povinného) a to „odstúpenie od tejto vety, ktorá je rozhodcovskou doložkou“, v oprávneným stanovenej lehote, by mohol zvrátiť platnosť a účinky doložky. Ide o netransparentnú pascu na neznaných spotrebiteľov. Bez významu nie je ani tá skutočnosť, že Všeobecné poistné podmienky v časti XVII. Záverečné ustanovenia bod 8. Zakotvili, že: „Záväzný výklad týchto VPP sa v prípade sporu vykonáva v rámci rozhodcovského konania tým, že sa chráni povaha a účel poistenia.“ Teda aj v prípade, ak by povinný nepodpísal tú časť Všeobecných poistných podmienok, ktorá je nazvaná ako Osobitná časť zmluvných dojednaní, ktorých súčasťou je výslovná rozhodcovská doložka zakotvujúca rozhodcovské konanie ako jedinú a výlučnú možnosť riešenia sporov medzi účastníkmi (čím sa bráni oprávnený), tak vzhľadom na znenie cit. ust. bodu 8. Všeobecných poistných podmienok je zrejmé, že pri riešení sporov uplatňuje oprávnený len formu rozhodcovského konania a pritom na výber rozhodcovského súdu a rozhodcu nemá poistník (povinný) žiaden vplyv.

Ak rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z takto uzavretej doložky, jeho rozhodnutie nemožno považovať za vydané oprávnenou osobou. Súd teda konštatuje, že rozhodcovská doložka založila hrubý

nepomer v právach zmluvných strán, pretože znemožnila spotrebiteľovi domáhať sa ochrany na štátnom súde. Preto pokiaľ rozhodcovský súd vo veci konal a rozhodol bez toho, že by bola jeho právomoc založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou, ním vydaný rozhodcovský rozsudok sa považuje za nulitný akt, na podklade ktorého nie je prípustné viesť exekučné konanie. Pri absencii vykonateľného exekučného titulu je potrebné exekúciu zastaviť.

Na základe vyššie uvedeného súd exekúciu zastavil a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách exekúcie súd nerozhodoval, nakoľko nemal k dispozícii vyúčtovanie trov exekúcie. O trovách exekúcie súd rozhodne samostatným uznesením, po ich predložení súdnym exekútorom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde a to písomne v 3 vyhotoveniach (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).